

Konklusion

Artikel 18, stk. 1, EF er til hinder for en bestemmelse i en medlemsstat, hvorefter retten til at nedsætte indkomstskatten med erlagte sygeforsikringsbidrag gøres betinget af, at bidragene er blevet betalt i denne medlemsstat i medfør af nationale retsforskrifter, og som indebærer, at en sådan skattefordel ikke inddrømmes, når de bidrag, der skulle kunne fradrages indkomstskatten i denne medlemsstat, er blevet betalt ifølge en lovpligtig sygeforsikringsordning i en anden medlemsstat.

(¹) EUT C 37 af 9.2.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. april 2009 — Copad SA mod Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, beskikket administrator for Société industrielle lingerie (SIL) og Société industrielle lingerie (SIL) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-59/08) (¹)

(Direktiv 89/104/EØF — varemærket — konsumtion af varemærkeindehaverens rettigheder — licensaftale — salg af varer, der er forsynet med varemærket, under overtrædelse af en bestemmelse i licensaftalen — manglende samtykke fra varemærkeindehaveren — salg til sælgere af udsalgsvarer — skade for varemærkets omdømme)

(2009/C 141/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Copad SA

Sagsøgt: Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, beskikket administrator for Société industrielle lingerie (SIL) og Société industrielle lingerie (SIL)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation (Frankrig) — fortolkning af artikel 5 og 7 samt artikel 8, stk. 2, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1) — begrebet konsumtion af varemærkeindehaverens rettigheder — en licenstagers salg af varer, som er forsynet med et varemærke, under tilsidesættelse af en klausul i licensaftalen, der forbyder bestemte markedsføringsforanstaltninger — salg til grossister og sælgere af udsalgsvarer — krænkelse af varemærkets prestige — intet samtykke fra varemærkeindehaveren

Konklusion

- 1) Artikel 8, stk. 2, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, som ændret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, skal fortolkes således, at varemærkeindehaveren kan påberåbe sig de rettigheder, der er knyttet til varemærket, over for en licenstag, der overtræder en bestemmelse i licensaftalen, der forbyder salg af varer som de i hovedsagen omhandlede til sælgere af udsalgsvarer på grund af varemærkets prestigebetonede karakter, forudsat at det godtgøres, at denne tilsidesættelse som følge af hovedsagens konkrete omstændigheder forringer den fremtoning og det prestigebetonede image, der giver disse varer en luksuriøs udstråling.
- 2) Artikel 7, stk. 1, i direktiv 89/104, som ændret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, skal fortolkes således, at licenstagernes markedsføring af varer, der er forsynet med varemærket, under tilsidesættelse af en bestemmelse i en licensaftale finder sted uden varemærkeindehaverens samtykke, når det er godtgjort, at denne bestemmelse svarer til en af dem, der er fastsat i direktivets artikel 8, stk. 2.
- 3) Når licenstagernes markedsføring af prestigebetonede varer under overtrædelse af en bestemmelse i en licensaftale dog skal anses for at være foretaget med varemærkeindehaverens samtykke, kan denne sidstnævnte kun påberåbe sig en sådan bestemmelse med henblik på at modsætte sig et fortsat salg af varerne på grundlag af artikel 7, stk. 2, i direktiv 89/104, som ændret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i tilfælde, hvor det, henset til sagens konkrete omstændigheder, er godtgjort, at et sådant fortsat salg nedsætter varemærkets renommé.

(¹) EUT C 92 af 12.4.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. april 2009 — PARAT Automotive Cabrio Textiltetőket Gyártó Kft. mod Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivata Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nógrád Megyei Bíróság, Republikken Ungarn)

(Sag C-74/08) (¹)

(Sjette momsdirektiv — en ny medlemsstats tiltrædelse — afgift på støttet køb af udstyr — fradragsret — undtagelser i henhold til national lovgivning på tidspunktet for sjette direktivs ikrafttræden — medlemsstaternes mulighed for at opretholde undtagelser)

(2009/C 141/26)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Nógrád Megyei Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PARAT Automotive Cabrio Textiltetöket Gyártó Kft.

Sagsøgt: Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivata Hatósági Főosztály
Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Nógrád Megyei Bíróság — fortolkning af artikel 17 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — national lovgivning, som begrænser fradragsretten for afgiften på støttet køb af maskineri til den ikke-støttede del

Konklusion

- 1) Artikel 17, stk. 2 og 6, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, som ved køb af aktiver erhvervet ved offentlig støtte kun tillader fradrag for den hermed forbundne merværdiafgift svarende til den del af erhvervelsen, som ikke har modtaget støtte.
- 2) Artikel 17, stk. 2, i sjette direktiv 77/388 tillægger afgiftspligtige personer rettigheder, som disse kan påberåbe sig ved en national domstol over for en national lovgivning, som er uforenelig med nævnte bestemmelse.

(¹) EUT C 116 af 9.5.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 2. april 2009 — Glückauf Brauerei GmbH mod Hauptzollamt Erfurt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Thüringer Finanzgericht, Gotha, Tyskland)

(Sag C-83/08) (¹)

(Harmonisering af punktafgiftsstrukturen — direktiv 92/83/EØF — artikel 4, stk. 2 — lille bryggeri, som er juridisk og økonomisk uafhængig af andre bryggerier — kriterierne juridisk og økonomisk uafhængighed — mulighed for at være underlagt en indirekte indflydelse)

(2009/C 141/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Thüringer Finanzgericht, Gotha

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Glückauf Brauerei GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Erfurt

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Thüringer Finanzgericht, Gotha — fortolkning af artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316, s. 21) — kvalificering som et »lille uafhængigt bryggeri« med henblik på anvendelse af nedsatte punktafgiftssatser — kriteriet »økonomisk uafhængighed« — bryggeri der på grund af ejerforhold og fordeling af stemmerettigheder kan undergives indirekte indflydelse fra to andre bryggerier

Konklusion

Artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer skal fortolkes således, at en situation, som er kendetegnet ved, at der findes strukturelle bånd i form af selskabsdeltagelser og stemmerettigheder, og som bevirker, at en og samme person, som varetager en ledelsesfunktion i flere af de omhandlede bryggerier, er i stand til, uafhængig af sin faktiske adfærd, at udøve en indflydelse på disse bryggeriers vedtagelse af kommercielle beslutninger, udelukker, at disse bryggerier kan anses for indbyrdes økonomisk uafhængige.

(¹) EUT C 128 af 24.5.2008.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 2. april 2009 — Hauptzollamt Bremen mod J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-134/08) (¹)

(Forordning (EF) nr. 2193/2003 — tillægstold på importen af visse produkter med oprindelse i Amerikas Forenede Stater — tidsmæssigt anvendelsesområde — artikel 4, stk. 2 — produkter, der er eksporteret efter forordningens ikrafttræden, men for hvilke det kan godtgøres, at de allerede var på vej til Fællesskabet på datoen for den første anvendelse af tillægstolden — afgiftspligt)

(2009/C 141/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hauptzollamt Bremen

Sagsøgt: J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.